

Evimizin Neşesi Pati Hanım

– GülsenTunçka · 16 Eylül 2017

Zor geçen bir haftanın ardından nihayet barınaktan tlf geldi, evde ben ve ortanca kızım vardı, gittik. Söz verildiği gibi, bize 6 tane şirin mi şirin değişik renklerde kedi ayırmışlar. Bizi görmeniz gerekti, hele ki ben, sevindirik olmuştum, kızım oradaki uzun saplı oyuncaklardan alıp minoşları oynatınca, 6 yaramaz, sevimli yavru kedi adeta bir birleriyle sevgi yumağı olup alt alta yuvarlanmaları mı yoksa kızımın uzun at kuyruğu yaptığı saçına atlayıp zıplamaları mı? Bu arada bende boş durur muyum? Kedilerden birini alıp birini koyuyordum. Kızım bana - Yavru kedilere, göz kontağını o kadar yakından yapma anne, şimdi birisinden bir tırmık yersen demeye kalmadan! Allahtan gözüme gelmemişti :)

Sarı, gri, kıvalı, tekir, siyah beyaz karışık, hulasa 6 değişik kedi. Yetkili hepsini bedava verse yok demem fakat, ne yer müsait ne de o kadar kediye bakacak güç. Neyse, orada başka bir kafeste bulunan rengi koyu gri olan kedi için kızım - Anne lütfen bu olsun, gözleri koyu mavi, siyah harelî, çok anlamlı, bakışları yumuşak, istediğın gibi munis dediğinde. Şef hanım - Ancak bir hafta sonra alabilirsiniz Danimarka kanunları 12 haftalık kediyi annesinden ayırmıyor, kesin kes kanun gereğî kısırlaşması lazım. Siz şu gün şu saatte burada olun dedi. Verilen tarihte, halen annesinin kedi alacağına inanmayan oğlumla gittik ama kediyi verecekleri gün doktor ameliyat edip kısırlaştırmış. Şimdi bu yazıyı okuyanlar! Allah, Allah nasıl olur, Türkiye de söz verildi mi tutulmaz, fakat Avrupa öyle mi? Diye düşündüğünüzden de eminim :)

Veteriner bey hastalanmış, tabi ben ağzımı yüzümü buruştur-unca kadın dönüp - Ne yani, veterinerler doktorlar hastalanmaz mı deyince? Tövbe estağfurullah bu sefer üçümüzde gülmeye başladık. Sözü alan ben - Ee, kedimizi ne zaman alacağız. Satıcı, aynı zamanda şef hanımın cevap geliyor - Kesin, 3 gün sonra. Bakın alacağınız gri kediye! Küçük bölmede ve narkozun etkisinde, ayağa kalması, yemek yemesi, onunla ilgilenmeniz mümkün değil, ayrıca kanunen de yasak! Kediye bakınca, alacağımız kedinin en az 10 yıl bizimle yaşayacağını düşündüm.

Burada benim için önemli bir konuya değinmek istiyorum. Avrupa ülkelerinde yaşamak, Türkiye'de ki yaşamaya maalesef benzemiyor, belki ileri de bu konuyu irdelemek adına bir yazı yazabilirim. Yıllar önce psikolojim bozulduğu dönemlerde psikolog doktorum bana - Evinizde bir hayvan barındırıyor musunuz diye sorunca - Evet, bir çift muhabbet kuşu demiştim, bana - Peki, köpek veya kedi almayı düşündünüz mü bende -Evet, bu o kadar da kolay değil ama küçük çocuklarım açısından elbette kedi almam iyi olabilirdi. Onlara hayvan sevgisini daha çocuklarım doğmadan önce, anne karnında tattırılmışım. Hele o, çocuklarımın her birinin doğuşunda muhabbet kuşlarımız ile tanışmaları, kuşların cıvıl cıvıl ötüşüyle, çocuklarımın agu, gugu diye bebek lisanında sesleri çıkarmaları beni nasıl da mutlu kılıyordu.

Beni can kulağıyla dinleyen doktor - Peki ya köpek almayı - Yok, hayır köpeğın apartman dairesinde beslenmesi çok zor, Danimarkalı komşularımdan biliyorum, bunu sizde biliyorsunuz Avrupa da kediden

ziyade, köpek besleniyor. İlkokul çağımdan genç kızlık çağıma kadar kedilerle bir şekilde iç içe olunca, kediye bakmak bana çok daha ılımlı geliyor, demiştim. Bunun üzerine psikologun bana bir tavsiyesi olmuştu. - Evinize alacağınız her hangi bir hayvanın bu kuş olsa dahi! Lütfen göz kontağı yapıp derin bakın birde unutmadan rengi açık olsun, size özel tavsiyem! Size özel tavsiyem demesini ise şimdi daha iyi anlıyorum (Danimarka'nın soğuk iklimi, yabancı ülkede kimsesiz oluşum, Ailesine çok düşkün olan ben tam 4 sene sonra İstanbul'a ayak basınca) Gülsen doktora daha ne desin! Ve bu diyalogumuzun üzerinden tam 30 yıl geçmiş, çocuklarım ise ergenlik dönemlerini çoktan bitirmiş, ekmeklerini ellerine almışlardı bile.

Birden doktorun sözlerini hatırladım - Evet, kedide istediğim tüy rengi gayet açık olmalıydı! Barınağın yetkilisi olan şef hanımına - Elinizde 3 aylık özellikle de rengi açık dişi kediniz yok mu? Demeye varmadan! Şef hanım - Geçen hafta ameliyat olan 2 tane kardeş kedimiz var, birisi füme, rengi kısa tüylü erkek, diğeri ise karamela rengi yani uçuk sarı beyaz hafif gri minik sevimli kız. Oğlum, düz füme rengi kızıl kahve renkli gözü olan erkek kediyi alalım dediğinde - Oğlum, ablanın istediği koyu griyi ben istememiştim, şimdi senin dediğin kediyi alırsam olmaz! Hem erkek kedinin idrarı çok pis kokarmış, sağa sola aşırı tırmık atarak halı ve perdeleri mahvederse. Tam o esnada yerde, füme renkli kedinin kız kardeşi bizim kedimiz olacak 3 renkli Pati hanımı zıp zıp, zıplarken gördüm. Tabi ki patilerine beyaz olmasına ve uzun tüylü olmasına bayıldım.

Arkası yarın :)

Fotoğraftaki kedimiz 26 aylık Pati hanım...